

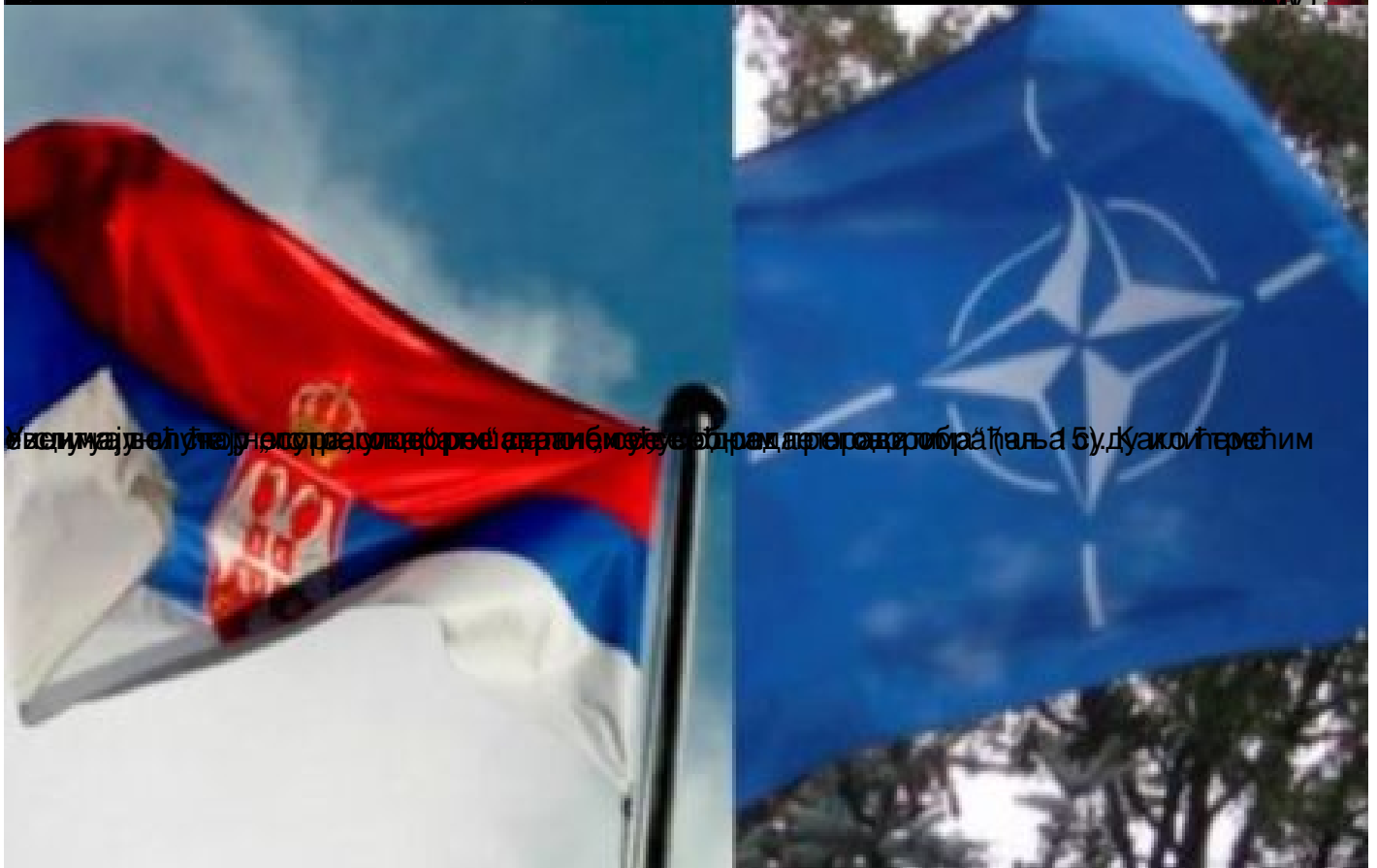
У мојој фамилији преносила се на млађе прича о „ратним заслугама“. Мој предак Светислав Смикић из Косовске Митровице је по ослобођењу Косова (1912), већ у годинама, служио као послани младом начелнику Митровачког среза (Танасковићу). Начелник није био срећан постављењем на Косову које је било све само не награда за ратно јунаштво. Начелништво је значило даље борбе са качацима Исе Бољетинца, далеко од гламура и официрских балова.

Светислав је као Портин држављанин служио седам година у турској војсци и сад пуног срца дочека да служи Србији и Србину. Првог јутра покуца он код начелника, уђе и таман што заусти добар дан, а овај га најури напоље. Светислав, мислећи грешка, покуца и отвори врата поново, а начелник га истера и други пут.

И тако изнова, скоро до поднева, док не утврдише јутарњи поздрав. „Чујеш ти, Светиславе, када уђеш и речеш добар дан, не часи да ти одговорим већ гласно упитај: за шта сте се Ви господине начелниче борили“? Опет Светислав, каквог га Бог дао упорног, изађе, куцну и гурну врата, закорачи па грлат изусти: „Добар дан, господине начелниче! За шта сте се Ви, господине начелниче, борили“? „За крст часни, к... красни и слободу златну“ одсече грлено начелник. И тако утврдише протокол на многа лета.

НАТО ил' слобода златна - за шта се ми оно борисмо, рођаче

Пише: Слободан Орловић
четвртак, 25 фебруар 2016 21:00

НАТО ил' слобода златна - за шта се ми оно борисмо, рођаче

Пише: Слободан Орловић
четвртак, 25 фебруар 2016 21:00

~~Слободан Орловић је аутор овог текста. Свако право заштите је његово. Свако коришћење овог текста без његовог сагласног дозвољено је само у циљу информисања јавности. Свако друго коришћење је забрањено.~~